

Valtuustoaloite luonnonsuojelun alueen muodostamiseksi Kalevanharjulle

Tampereen kaupunginvaltuustolle

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Tampereen kaupunki käynnistää toimenpiteet Kalevanharjun alueen suojelemiseksi luonnonsuojelulain mukaisena luonnonsuojeluna.

Perustelut:

Kalevanharju on ainutlaatuinen kaupunkiluontokohde, jossa yhdistyvät alueen historiallinen merkitys ja luonnon monimuotoisuus. Kalevanharju on osa Pirkanmaan harjuketjua, joka on osa valtakunnallisesti arvokkaita maisema-alueita

Harju on tärkeä elinympäristö useille kasvi- ja eläinlajeille, ja se tarjoaa kaupunkilaisille mahdollisuuden nauttia luonnosta keskellä tiivistä kaupunkirakennetta. Kaupungin tiivistyessä viheralueiden merkitys kaupunkilaisille korostuu.

Alueella esiintyy muun muassa suojelun arvoisia vanhoja puita, monipuolista kasvillisuutta sekä uhanalaisten lajien elinympäristöjä. Lisäksi Kalevanharju toimii tärkeänä ekologisenä käytävänä, joka yhdistää kaupungin viheralueita ja edistää luonnon monimuotoisuuden säilymistä.

Luonnonsuojelun perustaminen parantaa alueen suojelutatusta ja edistää Tampereen kaupungin ympäristötavoitteiden saavuttamista. Alueen suojeleminen tukee myös kaupunkilaisten virkistysmahdollisuuksia sekä ilmastotavoitteiden saavuttamista hiilinielujen säilyttämisen kautta.

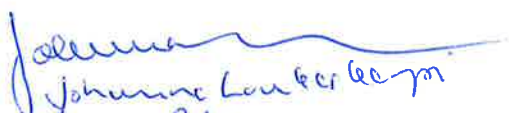
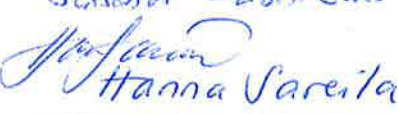
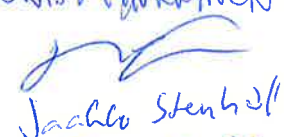

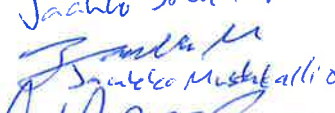
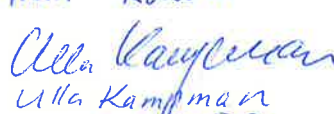

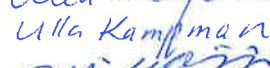
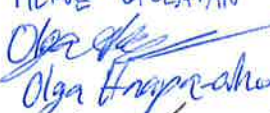
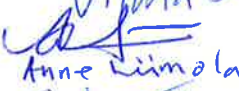

Esitykset:

1. Tampereen kaupunki selvittää Kalevanharjun alueen luonnonsuojelulliset arvot ja käynnistää tarvittavat selvitykset luonnonsuojelun alueen perustamiseksi.
2. Kaupunki tekee yhteistyötä alueen asukkaiden, asiantuntijoiden ja järjestöjen kanssa suojeluprosessin aikana.
3. Kaupunki sisällyttää Kalevanharjun luonnonsuojelun osaksi Tampereen yleistä ympäristöstrategiaa ja varmistaa alueen pitkäjänteisen hoidon ja suojelun.

Luonnonsuojelun perustaminen Kalevanharjulle osoittaisi Tampereen kaupungin sitoutumista kestäväan kehitykseen ja luonnon monimuotoisuuden vaalimiseen.

Tampereella 27.01.2025

Petri Siuro

Juhana Saari	ORSI TUOMOLA	Johanna Louhe
Hanna Sareita	Jaakko Stenroos	Anna Rokosa
Minja Salmijärvi	Jukka Mustakallio	Ulla Kauppinen
MERVE CABLAYAN	Vilma Järvisalo	Ulla Kampman
Olga Hyytiäinen	Anne Liimola	Jouni Sipilä
Alla-Henna Holppinen	Sofia Julin	M. Haron
		Senja Toikka

KÄÄNNÄ →

MILKA HANKKILA

Minna Minkhinen

MIKKO AALTONEN

KIRSI KAUPONEN

Sanna
SAANA KUUSIPALO

Aarno Reevaara

Valtuustoaloite sosiaali- ja terveyspalveluiden huomioimiseksi Tampereen aseman seudun kehittämisessä

Tampereella kehitetään asemanseutua ja alue tulee tulevaisuudessa uudistumaan merkittävästi. Viime aikoina on käyty paljon keskustelua asemanseudun ja kaupungin keskustan levottomuudesta sekä turvattomuuden tunteesta alueella. Rautatieasemat ja kaupunkien keskustat ovat aina olleet paikkoja, joissa liikkuu sekä oleilee paljon ihmisiä. Erityisesti asemat ovat myös paikkoja, joihin kokoontuvat ihmiset, joilla ei ole muuta paikkaa mihin mennä. On ymmärrettävää, että samalla syntyy myös lieveilmiöitä, jotka eivät ole haluttuja.

Tilanteeseen voidaan kuitenkin puuttua ja etsiä kestäviä ratkaisuja. Tästä löytyy esimerkkejä muualta Euroopasta. Esimerkiksi Rotterdammassa on onnistuttu rauhoittamaan menestyksekkäästi aiemmin levotonta asemanseutua. Tähän johtanut hanke toteutettiin yhdessä Alankomaiden neljän suurimman kaupungin ja valtionhallinnon kanssa. Paikallisesti hankkeessa olivat mukana kaupunginhallinnon lisäksi kolmannen sektorin järjestöt ja poliisi. Menestys ja onnistumiset ovat harvoin siirrettävissä sellaisenaan paikasta toiseen mutta niistä voidaan oppia.

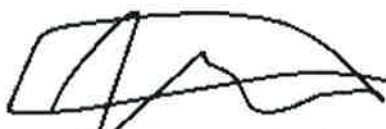
Tampereellakin on tehty työtä keskustan viihtyisyyden ja turvallisuuden eteen. Tilanteen muuttuessa on kuitenkin pohdittava uusia keinoja puuttua asiaan. Oikein kohdennetuilla sosiaali- ja terveyspalveluilla on tässä ratkaiseva rooli. Tämä tarkoittaa esimerkiksi jalkautuvia mielenterveys- ja päihdepalveluita. Näiden palveluiden toiminta tulisi huomioida asemanseudun suunnittelussa kokonaisuutena ja myös tilasuunnittelussa niin, että jo suunnitelmia tehtäessä alueella varataan tilat sosiaali- ja terveyspalveluille. Näitä tiloja voidaan käyttää palveluiden tuotannossa ja/tai jalkautuvien palveluiden tukikohtana. Tampereen kaupungin tulee suunnitella tilat ja niiden käyttö yhdessä Pirkanmaan hyvinvointialueen kanssa.

Me tämän valtuustoaloitteen allekirjoittajat esitämme, että:

Tampereen kaupunki varaa asemanseudun suunnittelun yhteydessä alueelle tilat sosiaali- ja terveyspalveluille

Tampereen kaupunki suunnittelee tilojen käytön, niihin tuotavat palvelut ja kustannusten jakautumisen yhdessä Pirkanmaan hyvinvointialueen kanssa

Tampereella 24.1.2025

Mikko Aaltonen (vas.)

Mitja Tapio

Ulla-Leena Alppi

Milka Hanhela

Jouni Sirén

NERVE LAGLAYAN

Miila Halonsaari

Minna Minkkinen

Sini Torkko

SINIKA TORKKO

Inna Rokosa

Anni Hiltti

Sanna Kuusipalo

Johanna Louhevaara

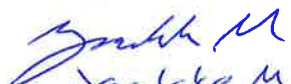
Sofia Julin

Anne Liimola

Jukka Gustafsson

Riikka

Vilma Järvisalo

Jarkko Mustakallio

OSSI TYMPKINEN

Jaska Stenroos

Olga Haapa-aho

Petri Siuro

Hanna Sareita

Johana Suoniemi

Jouni Markkanen

Anne-Mari Jusite

VALTUUSTOALOITE

TAMPEREEN KAUPUNKI SELVITTÄÄ KIINALAISTEN BUSSIEN KORVAAMISTA SUOMALAISILLA
TAI EUROOPPALAISILLA BUSSEILLA TAMPEREEN SEUDUN JOUKKOLIIKENTEESSÄ

Euroopassa monessa kaupungissa on enenevässä määrin käytössä sähköbussuja ja myös superbussuja. Mielenkiintoista tässä asiassa on se, että ne ovat Euroopassa valmistettuja merkkeinä mm. Volvo, MAN, VanHool ja Mercedes.

Eurooppa yrittää päästä eroon monessa asiassa kiinariippuvuudesta ja kannattaa muistaa, että Kiina tukee Venäjää sodassa. Jos Tampereen seudun joukkoliikenteessä siirryttäisiin käyttämään Suomessa tai Euroopassa valmistettuja sähköbussuja, niin työpaikkojen pysyminen Suomessa tai vähintään Euroopassa olisi tuomassa mahdollisuuden saada alihankintaa myös Suomessa, tätä ei ole, kun kyseessä on kiinalaiset sähköbussit.

Ehdotan, että Tampereen kaupunki selvittää kiinalaisten bussien korvaamista suomalaisilla tai eurooppalaisilla busseilla Tampereen seudun joukkoliikenteessä.

Tampereella 26.1. 2025

Arto Grönroos (Ps)

Marika Puolimatka

Jouni Kiviranta

Anni Molari

Jarkko Viikari

Ulla-Sisko Peltola

Petteri Anttonen

Valtuustoaloite: Suositus lasten ja nuorten kotiintuloajoista Tampereella

Useissa Suomen kunnissa on annettu suositus lasten ja nuorten kotiintuloajoista. Kotiintuloaikoja koskevan suosituksen avulla Tampereen kaupunki voi yhdessä eri toimijoiden kanssa tukea tamperelaisten vanhempien ja huoltajien kasvatusvastuuta. Vanhempien tehtävänä on sopia, päättää ja valvoa lasten ja nuorten kotiintuloajat, huolehtia nukkumaanmenoajoista ja riittävästä levosta. Vanhempien tulee olla myös perillä siitä, missä ja miten lapset ja nuoret viettävät vapaa-aikaansa ja kenen kanssa liikkuvat. Lasten ja nuorten menemisten ja tulemisten valvominen ei ole turhaa kyttäämistä, vaan välittämistä, luottamista, neuvottelemista, sopimusten tekemistä ja sopimusten pitämistä. Vanhemman on hyvä asettaa nuorelle rajat, joihin myös kotiintuloajat kuuluvat. Nuoren ikä ja turvallisuus ovat ensisijaisia asioita, jotka tulee huomioida kotiintuloajoissa. Kotiintuloajat voivat olla viikonloppuisin myöhäisemmät kuin arkisin. Vanhempien kasvatusvastuun tukemiseksi tarvitaan eri yhteistyötahoja; ehkäisevän nuorisotyön, vanhempainyhdistysten, koulujen, Tampereen Vanhempien, liikuntaseurojen, seurakunnan, eri järjestöjen, Lasten Parlamentin ja Tampereen nuorisovaltuuston panosta. Tärkeintä on ottaa lapset ja nuoret mukaan keskusteltaessa mm. kotiintuloajoista. Lähtökohtaisesti kotiintuloaikojen tarkoituksena on turvata lapselle ja nuorelle riittävästi aikaa yhdessäoloon perheen kanssa, iltatoimiin sekä lepoon.

Osa tamperelaisista lapsista ja nuorista viettää arkisin ja viikonloppuisin vapaa-aikaansa huolestuttavan myöhään ulkona joko yksin tai ystäviensä seurassa tai kaveriporukoissa. Keväällä ja kesällä vapaa-aikaa vietetään yhä enemmän ulkona ja yhä myöhempään. Erityisesti valvominen arki-iltoina vaikuttaa kasvuiässä olevan lapsen ja nuoren jaksamiseen ja koulutyössä edistymiseen negatiivisesti. Myöhään ulkona liikkuminen voi myös lisätä lasten ja nuorten kokemaa turvattomuutta sekä altistaa onnettomuuksille tai nuorten välisille yhteenotoille. Myöhäiset kotiintuloajat voivat lisätä myös riskiä alkoholin, huumeiden tai muiden päihteiden lisääntyvälle käytölle.

Lapsella ja nuorella on oikeuksien lisäksi velvollisuuksia, jotka vaativat jaksamista esim. herääminen aamulla, koulunkäynti ja kotityöt. Vanhemmilla on oikeus lapsen sekä nuoren huoltajana olla tietoisia siitä, missä ympäristössä ja keiden kanssa lapsi ja nuori liikkuu. Huoltajalla on vastuu ylläpitää lapsen tai nuoren terveellistä arkirytmää. Kehittyvälle lapselle ja nuorelle riittävä unensaanti on sekä terveyden että jaksamisen kannalta tärkeää. Kotien kasvatusvastuun lisäksi tarvitaan myös yhteistyötä koulujen kanssa. Suosituksen tarkoituksena on auttaa vanhempia, mutta rinnalle tarvitaan muitakin toimenpiteitä, esimerkiksi puhelimen käytön pelisääntöjä. Kotiintuloaikojen käyttöönotossa on tärkeää ottaa huoltajat mukaan toiminnan suunnitteluun, koska aihe on hyvin perhekohtainen. On myös huomioitava, että kotiintuloajat saattavat aiheuttaa vastustusta lasten ja nuorten parissa.

Joissakin kunnissa on annettu suosituksia lasten ja nuorten kotiintuloajoiksi. Suositellut kotiintuloajat vaihtelevat lapsen iän ja viikonpäivän mukaan:

Luokat 1- 6

Arkisin ja sunnuntaisin viimeistään kello 19.30

Perjantaisin ja lauantaisin kello 20.30

Luokat 7- 8

Arkisin ja sunnuntaisin viimeistään kello 20.00

Perjantaisin ja lauantaisin kello 21.00

9.-luokkalaiset

Arkisin ja sunnuntaisin viimeistään kello 21.00

Perjantaisin ja lauantaisin kello 23.00

Kesällä 2024 Ilta-Sanomat uutisoi kyselystä, johon oli osallistunut 24 000 vastaajaa

<https://www.is.fi/perhe/art-2000010570712.html>. Vastaajat antoivat mielipiteensä sopivista kotiintuloajoista. Niitä verrattiin myös poliisin antamiin ehdotuksiin:

Alakouluikäisten suhteen suomalaiset olivat poliisin kanssa samoilla linjoilla. Hieman yli puolet kyselyyn vastanneista linjasi, että ala-asteen viimeistä luokkaa käyvälle 12-vuotiaalle sopiva kotiintuloaika on kello 20.

Yläasteikäisen kotiintuloajasta ilmeni kaksi tasavahvaa mielipidettä. Kello 21 kannalla oli liki puolet. 40 % vastanneista taas piti yläkoululaiselle sopivana kotiintuloaikana kello kymmentä. Tätä kellonaikaa suositteli myös poliisi.

Yli 15-vuotta täyttäneen lapsen kotiintuloaika päättyi kello kymmeneen. Toiseksi suosituin kellonaika oli 23, joka sai kannatusta noin kolmasosalta.

Esimerkiksi Islannissa nuorten hyvinvointia lähdettiin parantamaan virallisilla kotiintuloajoilla, jotka määräävät, että alle 16-vuotiaiden pitäisi olla kotona arkisin iltakymmeneen ja viikonloppuisin puoleen yöhön mennessä. Suomessa valtiovalta ei ole halunnut puuttua nuorten itsemääräämisoikeuteen, vaan vastuu on jätetty vanhemmille. Kotiintuloajat ovat välittämistä. Niillä vanhempi osoittaa, että nuori ja hänen turvallisuutensa ovat hänelle tärkeitä. Kaupungit ja kunnat eivät voi Suomessa, eikä myöskään poliisi, määrätä nuorten kotiintuloajoista, joten minkäänlaisia yhteiskunnallisia seuraamuksia suositusten noudattamatta jättämisestä ei tule. Kyse on keinosta, jolla vanhempia ja muita aikuisia herätellään huolehtimaan lasten ja nuorten hyvinvoinnista

sekä tuetaan heitä tässä tärkeässä tehtävässä. Yhteisten kotiintuloaikojen suositteluinen on tapa, jolla helpotetaan vanhempien ja heidän lastensa neuvotteluja kotona. Rajoja on helpompi asettaa, kun samanlaisia rajoja asetetaan muissakin perheissä. On myös tärkeää, että vanhemmat tietävät, miten lapsi ja nuori viettää vapaa-aikaansa ja missä ja keiden kanssa hän liikkuu. Melkein kaikilla lapsilla ja nuorilla on kännykkä. On tärkeää, että heihin saa yhteyden kännykällä, myös viikonloppuisin.

Tampereen kaupunki voisi tehdä sopivista kotiintuloajoista eri ikäryhmiä varten vanhemmille kyselyn ja päättää suosituksesta sen pohjalta. Näin syntyisi suosituksesta " Tampereen – malli " vanhempien kasvatustuueksi.

Esitän, että Tampereen kaupunki yhdessä eri toimijoiden kanssa laatii suosituksen koskien lasten- ja nuorten kotiintuloaikoja. Suositus tulee tehdä yhteistyössä lasten ja nuorten, vanhempien, koulujen, nuorisotoimen, ehkäisevän nuorisotyön, vanhempainyhdistysten, Tampereen Vanhempien, seurakuntien, eri järjestöjen, Lasten Parlamentin ja Tampereen Nuorisovaltuuston kanssa. Suosituksen eli "Tampereen – mallin" pohjana voi käyttää kyselyä vanhemmille ja huoltajille.

Tampereella 27.1.2025

Aila Dünder-Järvinen

Kaupunginvaltuutettu (Kok.)

Valtuustoaloite Virtuaalisesta Viistokadusta

Tampereen Viistokatu on kaupunkilaisia yhä kiinnostava legenda. Sen avaamisesta on tehty viime vuosinakin valtuustoaloitteita ja siitä on kirjoitettu jopa kirja. Jo vuonna 1908 kaupungin asema-kaavasta näkynyt reitti poistettiin käytöstä vuonna 1998. Pian vietetään siis Viistokadun poistamisen 30-vuotisjuhlaa. Yksi kokonainen tamperelaisukupolvi on ehtinyt kasvaa ilman kokemusta tästä myyttisestä kadusta, joka elää kuitenkin yhä puheissa ja muistoissa.

Tunteita herättävä aihe on myös historiallisesti merkittävä. YLE:n haastattelussa kaupungin projektiarkkitehti Jouko Seppänen kertoi, miten Viistokatu on vain pieni osa satojen kilometrien mittaisesta reitistä, joka kulki Viipurin linnasta Korsholman linnaan Vaasaan. Viistokadun jatke, joka ensin kantoi nimeä Kauppiaskatu, syntyi silloin, kun Tampereen kaupunkia perustettiin vuonna 1779. Katu on asiantuntijankin mielestä kulttuurimuistiin kuuluva asia.

Tampere on edelleen Suomen vetovoimaisin kaupunki ja osasy siihen löytyy juuri Tampereen mielenkiintoisesta historiasta ja omaperäisestä tamperelaisesta kulttuurista. Tamperelaisuudessa on huumoria ja pilkettä silmäkulmassa aina musiikista TV-viihteeseen. Myös nykyinen pormestariohjelma korostaa kulttuurin merkitystä niin asukkaille kuin matkailijoillekin. Tämän lisäksi ohjelmassa nostettiin esiin digitalisaation hyödyntäminen ja älykaupunkikehitys. Näitä tavoitteita voitaisiin toteuttaa digitaalisesti toteutetun "Virtuaalisen Viistokadun" muodossa.

Nykyiset älypuhelimet ovat enenevässä määrin erottamaton osa arkea ja niiden tarjoamia mahdollisuuksia on tärkeä hyödyntää. Vaikka älypuhelinien liikkakäyttö on tutkitusti ongelma, ei laitteista päästä enää kokonaan eroon ja onkin viisasta löytää niistä hyötyjä esimerkiksi historiasta oppimisessa ja kulttuurin elävöittämisessä. Museokeskus Vapriikki on toteuttanut jo erilaisia virtuaalisia näyttelyitä esimerkiksi vuoden 1918 sisällissodan taisteluista Tampereella, joten osaamistakin kaupungista varmasti löytyy. Niin sanottu "lisätty todellisuus" (augmented reality) on helppokäyttöinen teknologia, jonka avulla ympäristöön voidaan luoda digitaalisia sisältöjä, jotka älypuhelimien kamera tekee näkyviksi. Tätä kautta Tampereen legendaarinen Viistokatu voisi palata henkiin virtuaalisessa muodossa ja tarjota elämyksiä sekä hauskoja historian oppitunteja kaikille kiinnostuneille.

Yllä mainittujen seikkojen nojalla esitämme, että Tampereen kaupunki selvittää kustannukset, joilla kaupungin virtuaalisiin elämyspalveluihin voitaisiin luoda lisättyä todellisuutta hyödyntävä ja historiallista tietoa kaupungista tarjoava Virtuaalinen Viistokatu.

Kyseessä on Tampereen Perussuomalaisen valtuustoryhmän aloite, jonka jätän ryhmän puolesta.

Tampereella, maanantaina, 27. tammikuuta 2025.

Erkki Seppänen, varavaltuutettu (ps)

Janus Kiviranta
Anni Molari
Anni Molari

PETTERI HUKKA
di. kraa
LASSI KALEVA

Jarkko Vuori

Aarno Ruuska
Arto Grönroos
Urho Silvefält

Valtuustoaloite Tampereelle muuttaneiden kansainvälisten osaajien puolisoiden työelämään kiinnittymisen edistämiseksi

Tampere on kasvava ja kansainvälistyvä kaupunki, joka tarvitsee osaavaa työvoimaa tukemaan alueen talouskasvua ja elinvoimaisuutta. Olemmekin olleet onnekaassa asemassa, sillä meille on jo muuttanut työn perässä jonkin verran kansainvälisiä osaajia. Hyvin usein heillä on perhettä, kuten puoliso tai lapsia, jotka muuttavat heidän kanssaan. Siksi onkin tärkeää, että myös heidän kiinnittymisensä yhteiskuntaan varmistetaan. Lapsilla se onnistuu hyvin usein luonnollisesti koulupolun kautta; mutta miten käy puolisoiden?

Usein ensimmäinen osoite heille onkin kielikurssi, sillä kielen osaaminen on edelleen hyvin olennaisessa osassa työmarkkinoilla. Ongelmana kuitenkin on, että kielikursseilla opitaan ainoastaan suomen kielen perusteet, ja kielen oppiminen sujuvaksi jää opiskelijan vastuulle.

Kieltä opitaan käyttämällä sitä. Me suomalaiset olemme ehkä vähän liiankin kohteliasta kansaa ja usein vaihdammekin kielen heti englanniksi jos huomaamme, että vastapuolen suomi ei ole sujuvaa; ajattelemme että teemme palveluksen kun puhumme kieltä jota puhutaan kansainvälisesti enemmän. Totuus kuitenkin on, että suomea ei opita vain kielikursseilla käymällä, vaan sitä pitää päästä käyttämään arjessa. Töissä, opinnoissa, kaveripiireissä.

On hyvin hankalaa, ellei liki mahdotonta saada töitä, mikäli suomi ei ole vielä täysin hallussa. Moni puolisonsa perässä Suomeen muuttanut on etsinyt kuukausia, jopa vuosia töitä niitä saamatta, koska kielitaito on puutteellinen, vaikka omaisikin esimerkiksi korkeakoulutuksen. Tämä taas johtaa siihen, että se vähäinenkin kielikurssilla opittu kielitaito pääsee ruostumaan, mitä pidempään kotona istuu. Olisikin yhteiskuntaan kiinnittymisen kannalta hyvin tärkeää, että näille yksilöille olisi työpaikkoja joissa he pääsisivät käytännössä kehittämään kielitaitoaan.

Esitätkin kokeiltavaksi pilottihanketta, jossa Tampereen kaupunki tukisi heidän työllistymistään esimerkiksi nuorille tarjottavan kesätyösetelin tavoin; työpaikat saisivat tekijöitä ilman kovaa taloudellista sitoutumista, ja tekijät pääsisivät kiinnittymään osaksi yhteiskuntaamme. Pilotin avulla voimme mitata mallin toimivuutta ja vaikutuksia, ja mikäli nämä "kielitaitotyöpaikat" osoittautuvat toimiviksi, voisi ne laajentaa myöhemmin koskemaan muitakin kielikurssin käyneitä. Näin antaisimme työnantajille mahdollisuuden palkata osaajia ilman täydellistä kielitaitoa työpaikkaan, jossa kielen oppiminen olisi osa työnkuva. Kielikurssien aikana käydään jo "harjoitteluissa" palkatta, mutta mikäli kurssin jälkeen olisi mahdollisuus työpaikkaan, pystyisimme ehkäisemään kurssin kävijöiden putoamisen yhteiskunnan ulkopuolelle kurssin jälkeen. Tämän ongelman ratkaiseminen on keskeistä, jotta meille puolisonsa työn perässä muuttaneet pääsisivät myös hyödyntämään potentiaalinsa ja kokisivat olevansa täysimääräisesti yhteiskuntamme jäseniä.

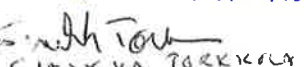
Tampereella 27.1.2025

Merve Caglayan (vihr)

Vilma Järvisalo
(vihr.)

Jaakko Mustakallio

Olga Haapa-aho

Orso Tuomola

Jaakko Skerhelt
Petri Siuro

Johanna Suoniemi

Hanna Sareta

Sirkka Torkkila
Sanna Kuusipalo

MIKA HANKO

Ono muker
Minne Minkäinen

Alta-kuusi Vappu

MIKA OKSANEN

Jukka Gustava

Valtuustoaloite Kauppi-Niihaman metsäalueen suojelemiseksi

Kauppi-Niihaman luontoalue on ainutlaatuinen: 820 hehtaaria yhtenäistä ja monimuotoista metsää aivan Tampereen keskustan läheisyydessä. Alue on arvokas sekä luontoarvojensa että ihmisten hyvinvoinnin kannalta. Kauppi-Niihaman metsä on tamperelaisille rakas, ja siellä voi nauttia luonnosta sekä virkistäytyä monin eri tavoin, kuten metsässä kävellen tai laduilla hiihtäen. Jotta Kaupin luontoarvot voidaan turvata, alue tulisi suojella. Monipuolisen käytön ja luonnon vuoksi alueen suojeleminen pitää suunnitella huolellisesti ja yhteistyössä eri tahojen kanssa, luontoarvoja kunnioittaen.

Virkistys- ja luonnonsuojelualueeksi muuttaminen tarkoittaa ennen kaikkea, ettei alueelle rakenneta eikä siellä tehdä hakkuita. Suojeleminen ei kuitenkaan estä metsässä virkistäytymistä tai harrastamista – päinvastoin, se varmistaa, että luonto säilyy myös tuleville sukupolville.

Tampereen kaupunki on sitoutunut luontokadon pysäyttämiseen, ja lähiluonnon säilyttäminen on tärkeää tamperelaisille. Monimuotoinen luonto tukee ihmisten hyvinvointia ja on keskeinen osa luontokadon pysäyttämistä. Näistäkin syistä Kauppi-Niihaman suojeleminen kannattaa edistää.

Me allekirjoittaneet esitämme, että Tampereen kaupungin omistamille alueille Kauppi-Niihamassa tehdään suojelupäätös. Alueella tulee pidättäytyä kirjanpainajahakkuista jo ennen suojelupäätöstä. Lisäksi ehdotamme, että kaupunki edistää yksityisomistuksessa olevien alueiden hankkimista itselleen tai valtiolle, jotta myös nämä Kauppi-Niihaman yhtenäisyyden kannalta välttämättömät alueet saadaan suojeltua.

Tampereella 27.1.2025

Tampereen sosialidemokraattinen valtuustoryhmä

Tampereen vihreä valtuustoryhmä

Vasemmistoliiton Tampereen valtuustoryhmä

Valtuustoaloite Kauppi-Niihaman metsäalueen suojelemiseksi

Tampereen keskustan kupeessa sijaitsee Kauppi-Niihamassa luonto- ja virkistys arvoiltaan erityisen arvokas metsä- ja luontoalue, joka rajoittuu Näsijärven rantaan. Aluetta reunustaa lännessä Kaupin urheilupuisto, jonne on mm. valmistunut pari vuotta sitten uusi pesäpallo- ja hiihtostadion katsomoineen. Kauppi-Niihamasta löytyy valaistut kansallisen tason hiihtoreitistöt, merkittävät ulkoilureittejä sekä suunnistajien, polkujuoksijoiden ja koulujen liikuntaryhmien käyttämät metsäalueet. Tämän lisäksi metsäalue on lukuisille kaupunkilaisille tärkeä virkistyskohde vapaa-ajan käytössä. Nämä alueet tulee jatkossakin olla luonnossa liikkujille turvallisia ja mahdollistaa esimerkiksi koulujen liikuntaryhmien lähiluontoon tutustumisen ja siellä liikkumisen. On tärkeää, että nykyiset toiminnot Tampereen kaupungin omistamilla Kauppi-Niihaman metsäalueilla voidaan jatkossakin turvata. Lisäksi on mahdollistettava latuverkoston maltillinen laajentaminen siten, että latuverkosto täyttää kansainvälisten kilpailujen järjestämiseen tarvittavat kriteerit. Ruotulan alueelle suunnitellun asuinalueen rakentamisen tulee voida toteutua täysimääräisenä ja se tulee huomioida ulkoilureitistöjen kokonaisuudessa.

Tällä hetkellä Kauppi-Niihaman alueelle ei ole lisää rakentamista suunnitteilla. Tämä ei kuitenkaan ole takuu siitä, että jatkossa tulevana vuosikymmeninä asia säilyy muuttumattomana. Suojelupäätöksellä voitaisiin turvata se, ettei Kauppi-Niihaman alueelle kaavoiteta tulevaisuudessa rakentamista. Myös Kauppi-Niihamaa reunustava ranta-alue tulee säilyä rakentamattomana kaikkien kuntalaisten virkistyskäytössä tulevinakin aikoina.

Suojelupäätöksellä tulisi varmistaa, että metsän hoidossa noudatetaan periaatteita, joilla voidaan turvata lähiluonnon monimuotoisuuden säilyminen ja mahdollisimman suuri luonnontilaisuus. Kirjanpainajatuhojen metsänhoidollisissa toimenpiteissä tulee noudattaa parhaaseen mahdolliseen ajantasaiseen tietoon perustuvaa päätöksentekoa. Kauppi-Niihaman alueella on myös yksityisessä omistuksessa olevia metsiä. Näillä alueilla tulee kaupungin kunnioittaa yksityistä omistusta eikä aktiivisesti edistää näiden alueiden hankkimista itselleen tai valtiolle.

Uskon, että edellä mainitut asiat Kauppi-Niihaman alueen kaupungin omistamilla metsäalueilla ovat yhteensovittavissa. Tämän vuoksi esitän, että kaupunki valmistelee yhdessä poliittisen päätöksenteon kanssa valtuuston päätettäväksi suojelupäätöksen, koskien Tampereen kaupungin omistamia metsäaluita Kauppi-Niihaman alueella, joka ottaa huomioon tässä aloitteessa esiintuodut luontoarvojen säilyttämisen kannalta tärkeät ja virkistyskäytön mahdollistavat seikat.

Tampereella 27. tammikuuta 2025

Marika Puolimatka

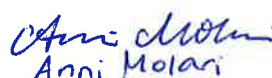
Valtuustoaloitteen allekirjoittaneet:

Arne Rautavaara

USSI KALEVA

Antti Grönroos

Petteri Hakka

Anni Molari

Jussi Kiviranta

Valtuustoaloite Tampereen kaupungin palveluissa tarjottavan ruuan valmistuksessa käytettävien raaka-aineiden valintakriteereiden päivittämiseksi

Maatalous on suomalaisen ruuan merkittävimpiä lähteitä. Suomessa on harvinaisen puhdas ympäristö, joka onkin yksi Suomen ruuantuottajien tärkeimmistä valteista. Puhtaassa ympäristössä voidaan tuottaa puhtaita raaka-aineita.

Turvallisuustilanne sekä Suomessa, Euroopassa että koko maailmassa on epävakaampi kuin aikoihin. On tärkeää, että ruuantuotannossa otetaan huomioon kotimaisuus ja paikallisuus, joka on tärkeää huoltovarmuuden kannalta. Maataloustuotteiden lähituotanto on huoltovarmuuden kannalta erityisen tärkeää turvata. Kriisitilanteessa lähellä tuotettu ruoka voi olla ainoa, jota on saatavilla. Kaupungin kokoisen organisaation päätöksillä on lähituottajille suuri merkitys. Tämä tulee huomioida niin lihantuotannon ja muiden eläinperäisten maataloustuotteiden kuin kasvien ja vihannesten tuotannossa. Eläinperäisten tuotteiden osalta keskeinen tekijä on se, että tunnemme tuotannon alkuperän, joka takaa turvallisuuden ja tuotteen puhtauden. Suomessa maatalouseläimiä hoidetaan eettisesti ja vastuullisesti. Muun muassa antibiootteja käytetään vastuullisesti. Suomessa valvonta on järjestetty myös asianmukaisesti. Edellä mainittujen syiden perusteella Tampereen kaupungin tulee kieltäytyä teollisesti tuotetun keinolihan käytöstä ja tehdä hankinnat tukien maatalouden lähituotantoa.

Tampereen kaupungin palveluissa tarjottavassa ruuassa tulisi ottaa huomioon se, että tarjoiltava ruoka on valmistettu puhtaista, kotimaisista ja tuoreista raaka-aineista. Ruuan valmistuksessa käytettävien yksittäisten tuotteiden terveellisyys tulisi myös ottaa erityiseksi kriteeriksi. Tampereen kaupunki voisi edistää luomutuotteiden suosimisella viljelyä, joka ylläpitää luonnon monimuotoisuutta. Luomupelloilta löytyy tutkitusti melkein kolmasosa enemmän kasvi- ja eläinlajeja kuin tavallisilta pelloilta, sillä kemiallisia torjunta-aineita ei käytetä. Myös pölyttäjät viihtyvät luomupellolla erityisen hyvin. Tällä kaikella Tampereen kaupunki voisi edistää LUMO-ohjelman tavoitteita. Lisäksi muuntogeenisten tuotteiden käytöstä tulisi kieltäytyä.

Markkinoilla on paljon tuotteita, jotka ovat teollisesti valmistettuja ja usein pitkälle prosessoituja valmisteita. Ilmastopäästöjen ei pitäisi olla ohjaava kriteeri hankinnoissa, vaan tuotteen terveellisyys ja hankintojen kokonaisvaikutus aluetalouteen ja yhteiskunnan kriittisten rakenteiden tukemiseen tulee myös ottaa huomioon. Myös kasvipohjaisia proteiineja sisältävän ruuan suhteen tulisi tuntea tuotteen alkuperä ja raaka-aineiden puhtaus. Mikäli tämä ei toteudu, kyseisen tuotteen hankinnasta tulee pidättäytyä ja korvata se toisella tuotteella, josta kyseiset tiedot on saatavilla.

Kasvuikäisten lasten ja nuorten on erityisen tärkeää saada ateriastaan riittävä määrä ravintoaineita. Siksi laadukkaat ainesosat ruuan valmistuksessa ovat erityisen tärkeitä. Mm riittävä proteiinin ja kalsiumin saanti tulee turvata. On huolehdittava siitä, että ruoka on ravitsevaa ja sellaista jota lapset syövät. Vain syöty ruoka ravitsee. Kouluterveyskyselyssä on todettu yhä useamman koululaisen jättävän kouluruoan väliin. Siksi kaikki uudistukset ja kouluruoan suunnittelu tulisi tapahtua yhteistyössä oppilaiden kanssa.

Tampereen kaupunki suunnittelee ideologisten syiden vuoksi eläinperäisten tuotteiden kulutuksen puolittamista vuoteen 2030 mennessä. Tällaista kategorista päätöstä ei tule tehdä, vaan eläinperäiset tuotteet tulee säilyttää valikoimassa ja punnita hankintakriteereitä useasta eri näkökulmasta huomioiden niitä periaatteita, joita edellä on kuvattu.

Lähellä tuotetussa ruuassa on paljon etuja. Se on tuoretta, maukasta ja laadukasta ja tuotteen alkuperä on tiedossa. Lähiruoka on vähemmän kuljetettua ja vähemmän varastoitua, joten hiilijalanjälki on myös pienempi. Lisäksi valitsemalla lähellä tuotettua ruokaa tuemme paikallista ruuantuotantoa ja pirkanmaalaista elinkeinoelämää. Tampereella on toistaiseksi voimassa päätös, jossa tavoitellaan hiilineutraaliutta vuoteen 20230 mennessä. Tähän tavoitteeseen pyrkiminen ei saa kuitenkaan vaarantaa Tampereen kaupungin tarjoaman ruuan osalta aloitteessa kuvattujen muiden tärkeiden kriteerien toteutumista.

Tämän vuoksi esitän, että Tampereen kaupungin palveluissa tarjottavan ruuan valmistuksessa käytettävien raaka-aineiden valintakriteerit päivitetään kokonaisuudessaan huomioiden aloitteessa esitetyt näkökulmat.

Tampereella 27. tammikuuta 2025

Marika Puolimatka

Valtuustoaloitteen allekirjoittaneet:

CASSI KALEVA

AARNE RAevaara

Antti Grönroos

SIRPA PURSIAINEN-HATUTALA

Tommi Eivi

Jukka Sarsu

Jaakko Vigelius

Petteri Hinkka

Jouni Kiviranta

Valtuustoaloite mikrometsien lisäämisestä Tampereella

Mikrometsiksi (tai tasku- tai minimetsiksi, englanniksi micro forest tai tiny forest) kutsutaan pieniä ja tiiviitä kaupunkiin istutettuja alueita, joissa kasvaa seudulle luontaista metsien lajistoa. Niitä erottaa tavallisista metsistä ennen kaikkea pieni koko, kasvutapa ja sijainti kaupunkimaisessa ympäristössä.

Alkujaan mikrometsät pohjautuvat japanilaisen kasviekologin Akira Miyawakin 1970-luvulla kehittämään malliin. Miyawaki hyödynsi niitä tiheästi asutuissa suurkaupungeissa, joissa viheralueita oli vähän eikä tavallisten metsien istuttaminen ollut mahdollista. Sittemmin mikrometsiä on sovellettu monenlaisissa oloissa ja monilla tavoilla, ja ne sopivat periaatteessa lähes mihin tahansa ihmisen voimakkaasti muokkaamalle alueelle.

Mikrometsät ovat pieniä, pienimmillään jopa vain joidenkin neliömetrien kokoisia. Ne ovat yleensä kasvillisuudeltaan tiheitä ja usein myös kerrosteisia, minkä ansiosta pienellekin alalle mahtuu paljon lajeja ja kasvustoa. Mikrometsissä hyödynnetään paikallisia kasvi- ja eläinlajeja. Niissä pyritään kestävyteen ja helppohoitoisuuteen; ensimmäisten vuosien jälkeen metsien annetaan kasvaa ja kehittyä luonnostaan.

Mikrometsät soveltuvat verraten tiiviisiin, kaupunkimaisiin ympäristöihin. Olemassa olevien viher- ja puistoalueiden lisäksi niitä voi sijoittaa mm. julkisten rakennusten pihoille, teiden varsiin, joutomaille, katutilaan ja yksityisille pihoille.

Osassa mikrometsähankkeista myös yhteisöllisyydellä on osansa. Paikallisyhteisöä – erityisesti lapsia ja kouluja – on osallistettu metsän istuttamiseen ja hoitamiseen.

Mikrometsät eivät korvaa laajoja, yhtenäisiä tai luonnontilaisia metsiä. Ne tarjoavat kuitenkin monia samoja ekosysteemipalveluja kuin tavallisetkin metsät, mutta kaupunkirakenteen sisällä.

Mikrometsien hyötyjä ovat mm. suoja helteiltä, hulevesien hallinta, ilmanlaadun parantaminen ja hiilensidonta. Ne voivat myös ylläpitää ja jopa parantaa luonnon monimuotoisuutta kaupungin sisällä. Paikallisille asukkaille ne tarjoavat virkistystä, viihtyisyyttä ja viehättävyyttä.

Haasteeksi mikrometsien perustamisessa on tunnistettu korkeahkot istutuskustannukset neliometriä kohti. Paikallisiin oloihin soveltuvan metsän perustaminen edellyttää osaamista, ja pitkäaikaista seurantatietoa on vielä niukasti saatavilla. Paikallisyhteisön osallistaminen vaatii myös vaivannäköä.

Alankomaissa on pari sataa yhteisöllisesti istutettua metsää, ja yli 3 000 ihmistä on istuttanut kuuden neliön kokoisen mikrometsän omaan pihaansa. Belgiassa Urban Forest -yritys on toteuttanut yli sata mikrometsää, jotka kattavat yhteensä 56 hehtaaria ja yli 160 000 puuta. Pariisi pyrki istuttamaan Miyawakin menetelmällä 170 000 puuta.

Oopperatalon metsä Helsingin Töölönlahdella on Suomen ensimmäisiä mikrometsiä. Noin aarin alueelle on istutettu 50 puuta, 60 pensasta, varpuja, sammalia ja maisemaniitty. Keravalla on

istutettu kaksi hiilimetsäseksi kutsuttua aarin kokoista mikrometsää, joissa tutkitaan eri kokoisten taimien vaikutusta. Taideprojekti Silence Projectin miljoonan puun talkoot istuttaa taideteoksina toimivia mikrometsiä mm. Porvoossa, Helsingissä ja Savonlinnassa. Pirkanmaalla Mäntässä istutettiin Kirkonpellon minimetsä, jonka arvioidaan sitovan 48 tonnia hiiltä vuodessa.

Mikrometsät sopivat moniin Tampereen kaupungin tavoitteisiin. Kaupunkistrategian mukaan Tampere mm. edistää hiilinegatiivisia ratkaisuja, parantaa määrätietoisesti luonnon monimuotoisuuden tilaa ja hyödyntää rohkeasti uusia tapoja vehreyden lisäämiseksi kaupunkiympäristössä. Hiilineutraali Tampere -tiekartan mukaan kaupungissa lisätään soveltuvien alueiden hiilen sidontaa esimerkiksi puuistutuksilla.

Monimuotoisuusohjelman mukaan mm. lisätään kotimaisten luonnonkasvien käyttöä viheralueilla ja monipuolistetaan kaupunkikasvillisuuden lajivalikoimaa. Kaupunkipuulinjauksen mukaan kaupunkilaiset osallistetaan monimuotoisen kaupunkipuuston toteuttamiseen ja tavoitellaan kaupunkipuuston monimuotoisuutta. Kaupunkien luontofoorumissa Tampere sitoutui kehittämään ja ylläpitämään siniviheralueita luonnon monimuotoisuuden tukemiseksi ja kaupunkilaisten hyvinvoinnin edistämiseksi.

Kaupunki voi edistää mikrometsiä monin tavoin. Mahdollisiin keinoihin kuuluvat mm. kaupunkisuunnittelu ja kaavoitus, mikrometsien sisällyttäminen toimintaa ohjaaviin ohjelmiin ja linjauksiin (kuten vuonna 2025 valmistuva viheralueohjelma), ulkopuolisen hankerahoituksen hankkiminen, avustusten myöntäminen järjestöille ja kansalaisille, koulutukset ja oppaat, yhteistyö järjestöjen ja oppilaitosten kanssa, tiedotus sekä talkoiden järjestäminen. Kaupunki voi myös osallistua miljoonan puun talkoot -kampanjaan ja kokeilla mikrometsiä osana Hiedanrannan puulajikokeiluja.

Päätösesitys

Me allekirjoittaneet kaupunginvaltuutetut esitämme, että Tampere pyrkii edistämään mikrometsiä ja selvittää tähän sopivimpia keinoja.

ORAS TIIRIKAINEN

Jaakko Stenhell

Vilma Järvisalo

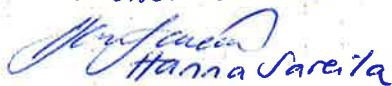

Jaakko Mustakallio

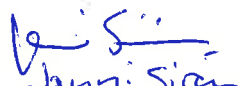

Olga Haaga-aho

MERVE CAGLAYAN

Miina Salmijärvi
Petri Siuro

Johanna Suarinen

Hanna Sareita

Janne Sirén

M. HAZON-SAXAMI
Sirkku Tolonen
SIRKKA TOLOKON

MIKKO HAUKKA

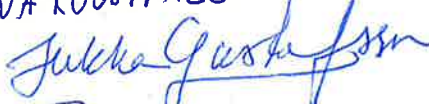

Minna Minkkinen

NIKKO ADTONEN

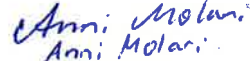

KARI KANNONEN

SAANA KUUSIPALO

JUKKA GUSTAFSSON

ANNI MOLARI

ANNI MOLARI

ANNI MOLARI

LASSI KALEVA: Valtuustoaloite ultraprosessoidun ruoan poistamisesta päiväkotien ja koulujen ruokailusta, ja sen korvaamiseksi kotimaisilla, ravitsemuksellisesti laadukkaammilla, vähemmän prosessoiduilla ja terveellisillä vaihtoehdoilla.

Esitän ultraprosessoidun ruoan poistamisesta päiväkotien ja koulujen ruokailusta, ja sen korvaamiseksi ravitsemuksellisesti laadukkaammilla, vähemmän prosessoiduilla ja terveellisillä vaihtoehdoilla.

Esitän myös, että taloudellisten mahdollisuuksien mukaan ja lain niin salliessa merkittävä osa tarjottavasta ruoasta olisi kotimaista mahdollisimman lähellä tuotettua ruokaa.

Ruoan paikallisuus edistää huoltovarmuutta ja alueellista ruokatuotantoa, ja mahdollistaa suomalaisen maatalouden elinkelpoisuuden ja paikallisten ruokatuottajien toiminnan jatkumisen.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi olen valtuutettuna valmis hyväksymään omasta puolestani tarvittavia, maltillisia menolisäyksiä kaupungin budjettiin.

Tampereella on tehty paljon toimenpiteitä päiväkotien ja koulujen ruokailun korvaamiseksi ravitsemuksellisesti terveellisemmäksi, mistä suuri kiitos. Vaikka Tampereen tilanne on ehkä useita muita kuntia parempi, niin vielä on tehtävää jäljellä. Kouluissa ja päiväkodeissa ei tulisi lainkaan tarjota ultraprosessoitua ruokaa, kuten valmisruokia ja pitkälle jalostettuja elintarvikkeita.

Useat tutkimukset ovat osoittaneet, että ultraprosessoitu ruoka saattaa sisältää runsaasti lisäaineita, säilöntäaineita sekä keinotekoisia maku- ja väriaineita, jotka voivat aiheuttaa lapsille erilaisia terveysongelmia.

Näitä ovat muun muassa ilmavaivat, vatsakivut, ruoansulatusongelmat sekä jopa krooniset suolistosairaudet, erilaiset elimistön säätelyhäiriöt ja koko kehon matala-asteinen tulehdus. Lisäksi ultraprosessoidut ruoat sisältävät usein piilosokereita, ultraprosessoituja kasvirasvoja ja liiallista suolaa, mikä saattaa pitkällä aikavälillä johtaa esimerkiksi ylipainoon ja muihin elintapasairauksiin.

Ravitsemuksellisesti köyhät, ultraprosessoidut ruoat voivat heikentää lasten keskittymiskykyä, energiatasoa ja jaksamista. Lapsuus ja nuoruus ovat kriittisiä aikoja fyysisen ja henkisen kehityksen kannalta. Terveellisen, ravinteikkaan ruoan merkitys on suuri. Korkealaatuinen ravinto ei ainoastaan tue lasten terveyttä ja kehitystä, vaan myös parantaa oppimista ja hyvinvointia.

Käytännössä ultraprosessoidun ruoan erottaa siitä, jos sen ainesosaluettelossa on mainittu sellaisia raaka-aineita, joita ei käytetä kotikeittiöissä ja joita luonto ei itsessään ole raaka-aineeseen lisännyt. Niitä ovat

esimerkiksi glukoosi-fruktoosisiirappi, maltodekstriini, proteiini-isolaatit, kovetetut kasvirasvat, väriaineet, aromiaineet, täyteaineet ja emulgointiaineet, lisäaineita sisältävät lihaliemi- ym. kuutiot.

Esimerkkejä ultraprocessoituista ruoista:

Margariinit ja levitteet

Pakattu leipä

Sulatejuusto

Aamiaismurosekoitukset

Keksit ja valmiskakut

Makeutetut jogurtit ja rahkat

Sokerittomat mehukeitot

Välipalapatukat

Makkarat ja leikkeleet

Valmiit pakasteateriat

Instantkeitot ja -nuudelit

Hampurilaiset

Valmispitsat

Perunalastut ja juustonaksut

Useat kaurajuomat

Virvoitusjuomat ja makeutetut juomat

Urheilujuomat

Makeiset

Monet valmiit kastikepohjat, joita käytetään, voivat olla ultraprocessoituja. Kastikepohjat, jotka valmistetaan teollisesti ja joita myydään pitkällä säilyvyysajalla, saattavat sisältää esimerkiksi seuraavia ultraprocessoituista tuotteista tuttuja ainesosia:

Säilöntäaineet, kuten natriumbentsoaatti tai kaliumsorbaatti.

Stabilointiaineet ja emulgointiaineet, kuten karrageeni tai soijalesitiini.

Keinotekoiset tai teollisesti valmistetut makuaineet.

Väriaineet ja modifioidut tärkkelykset, jotka parantavat tekstuuria ja ulkonäköä.

Jos kastikepohja taas valmistetaan yksinkertaisista ja luonnollisista raaka-aineista, kuten öljystä, voista, mausteista ja tuoreista vihanneksista ilman lisättyjä teollisia ainesosia, sitä ei pidetä ultraprocessoituna.

Esimerkiksi Tampereella tiistaina 28.1.2025 on lounaaksi (LOUNAS A) Ankkarin päiväkodissa jauheliha-makaronilaatikkoa, ja sen sisältö on seuraava:

Ainesosat

jauheliha-makaronilaatikko (vesi, kasvirasvasekoite (rasvaton MAITO, vesi, kasviöljyt (rapsi, rypsi), muunnetut tärkkelykset, emulgointiaine (E472e), aromi, väri (karotenoidit).), naudanliha (naudanliha, jodioitu merisuola. Naudanlihan alkuperä Suomi. 100 g tuotetta on käytetty 104 g lihaa), sipuli, kananmuna (Pastöroitu suomalainen vapaan kanan kokoMUNAmassa (98,3%), emulgointiaineet (E471, E475), happamuudensäätöaine (Sitruunahappo), säilöntäaine (E202 Kaliumsorbaatti), suola.), tärkkelys (Muunnettu perunatärkkelys, perunatärkkelys, maltodekstriini, sakeuttamisaine (guarkumi), auringonkukkaöljy.), suola, mustapippuri, valkopippuri), makaroni (TäysjyvädurumVEHNÄjauho (70%), durumVEHNÄjauho, vesi. Saattaa sisältää pieniä määriä kauraa, ruista.)

Vaihtoehtoisesti jauheliha-makaronilaatikon voisi varmasti valmistaa paljon yksinkertaisemmista ainesosista, esimerkiksi: suomalainen naudan jauheliha, munamaitoseos, kerma, voi, sipuli, jodioitu suola, mausteet (oman maun mukaan esim. mustapippuri, valkopippuri), makaroni.

Esitän siis, että Tampereen kaupunki ryhtyy toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on:

- 1) Poistaa ultraprosooidut ruoat päiväkotien ja koulujen ruokalistaolta.**
- 2) Korvata nämä ruoat puhtaista ja laadukkaista raaka-aineista valmistetuilla aterioilla, jotka eivät sisällä tarpeettomia lisäaineita tai liiallista prosessointia.**
- 3) Painottaa ruokalistasuunnittelussa sesongin mukaisia, kotimaisia ja mahdollisuuksien mukaan ekologisesti tuotettuja raaka-aineita.**
- 4) Varmistaa, että tarjottavat ateriat ovat monipuolisia, ravinteikkaita ja tukevat lasten terveyttä ja hyvinvointia.**

Päiväkotij- ja kouluruokailu on Suomessa myös kiinteä osa kasvatusta ja opetusta, ja sillä on monia tärkeitä tehtäviä, jotka ulottuvat ravitsemuksen lisäksi oppimiseen, terveyteen ja arvojen välittämiseen. Tällä hetkellä lapsille tarjottava prosessoitu päiväkotij- ja kouluruoka on ristiriidassa näiden arvojen kanssa, eikä raaka-aineen ja pitkälle teollisesti prosessoitun tuotteen välillä nähdä laadullista eroa, sillä vain ravintoaineiden määrä ratkaisee.

Tampereen kaupungin tulee ottaa huomioon lasten ja nuorten hyvinvoinnin ja kehityksen tärkeys ja ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta päiväkotij- ja kouluruokailu edistää lasten terveyttä parhaalla mahdollisella tavalla. Lapsissa on kansakunnan tulevaisuus.

Tämän valtuustoaloitteen pohjana on käytetty miltei samasanaisia ja/tai samasisältöisiä hiljattain jätettyjä erinomaisia kuntalaisaloitteita. Vastaavia kuntalaisaloitteita on saamieni tietojen mukaan vireillä monilla muillakin paikkakunnilla. Työn alla olevat ja jo julkaistut kuntalaisaloitteet osoittavat asian tärkeyttä maanlaajuisesti:

- Oulu, Jaakko Moilanen, kuntalaisaloite, julkaistu 17.12.2024
- Kokkola, Rene Ojala, kuntalaisaloite, julkaistu 7.1.2025
- Mikkeli, Sari Parikka, kuntalaisaloite, julkaistu 7.1.2025
- Sotkamo, Heidi Kotilainen, Markus Parkkari, Vuokko Kämäräinen, kuntalaisaloite, julkaistu 11.10.2024

Tampereella 27.1.2025

Lassi Kaleva

Kaupunginvaltuutettu (ps)

Tampere

lassi@lassi.fi

puh. 0400 778845

Arne Raevaara

Marika Puohimäke

Arto Grönroos

Petri Siuro

Valtuustoaloite: Tampereen kaupungin Ikääntyneet -nettisivujen täydentämisestä ikääntyneiden asumiseen liittyvillä tiedoilla

Tampereen kaupungissa asuu noin 50000 yli 65-vuotiasta. Väestö vanhenee ja Tampereelle myös muuttaa ikäihmisiä kaupungin vetovoimaisuuden ja hyvien palvelujen vuoksi.

Tampereen kaupungilla on omilla nettisivuillaan oma tiedosto ikääntyneitä varten. Sivulla on tietoa mm. liikunta-, kulttuuri ja palveluliikennepalveluista. Sivulla on myös tietoa Pirhan palveluista. Sivusto antaa runsaasti perustietoa erityisesti ikäihmisille suunnatuista palveluista ja tukimuodoista.

Palvelujen ja asumisen esteettömyys on ikäihmisten arjen selviytymisen kannalta erittäin tärkeää. Ikäihmiset voivat haluta eri syistä muuttaa vanhetessaan tavalla tai toisella elämäntilanteeseensa nykyistä sopivampaan asuntoon. Hyvä ja elämäntilanteeseen sopiva asuminen liittyy myös hyvinvoinnin ja terveyden edistämiseen. Asumisen muutostarpeista ei ole olemassa selkeää kuvaa, mutta oletettavasti tiedon tarvetta asumisen eri vaihtoehtoista on. Monia askarruttaa myös se, missä voi asua, jos toimintakyky heikkenee.

Tampereella on hyvin monipuoliset asumismahdollisuudet niin vuokra- kuin omistusasunnoissa. Kaupungissa on myös ikäihmisille erikseen suunniteltuja senioritaloja sekä Pirhan tuottamia asumispalveluja. Asumisen eri vaihtoehtoista ja mahdollisuuksista tiedottaminen sopisi hyvin Tampereen kaupungin tehtäväksi yhteistyössä Pirhan, eri säätiöiden, yritysten ja kolmannen sektorin kanssa. Tiedon jakaminen sopisi hyvin Tampereen kaupungin ikääntyneet -nettisivulle.

Esitän, että Tampereen kaupungin Ikääntyneet-nettisivuja täydennetään asumisen vaihtoehtojen ja niihin liittyvien yhteystietojen tiedoilla yhteistyössä Pirhan ja eri asumismuotoja tarjoavien tahojen kuten esimerkiksi säätiöiden ja kolmannen sektorin toimijoiden kanssa.

Tampere 27.1.2025

Anneli Tairia

KARI-MATTI HILTUNEN

Jouko Markkanen

Anu-Kaisa Oksanen

Valtuustoaloite

Sulkavuoren keskusjätevedenpuhdistamon puhdistetun jäteveden sisältämän lämpöenergian hyödyntäminen

Esitän selvitystä mahdollisuuksista hyödyntää Sulkavuoren keskusjätevedenpuhdistamon puhdistetun jäteveden sisältämä lämpöenergia. Keskuspuhdistamo on valmistumassa ja jäteveden käsittely alkaa tänä vuonna. Purkuputken lämpöenergian hyödyntämisen selvitys voitaisiin vielä tehdä, ja tehdä mahdolliset varaukset laitoksella.

Jätevesien hyödyntämistä energian lähteenä tehdään jo nykyään. Järjestelmä on likimain sama kuin maalämpöjärjestelmissä. Esimerkiksi taloyhtiöt voivat hyödyntää rakennuksesta poistuvan jäteveden lämpöenergiaa. Laitostasoisilla ratkaisuilla on kuitenkin mahdollisuudet yhteiskunnallisesti merkittäviin vaikutuksiin.

Suomessa Vaasassa on jo toimiva laitostasoinen ratkaisu. Vaasan Pättin jätevedenpuhdistamolla puhdistettu jätevesi johdetaan Vaasan Sähkön rakentamaan hukkalämpölaitokseen. Puhdistetun veden lämpötila on 8 – 17 astetta. Lämmön talteenoton jälkeen mereen laskettavan puhdistetun veden lämpötila on kaksiasteista. Hukkalämpölaitoksessa purkuveden lämpö muunnetaan kaukolämmitykseen sopivaksi energiaksi. Jätevettä Vaasassa käsitellään vuodessa 6,5 miljoonaa kuutiometriä. Hukkalämpölaitoksen tuotolla lämmitetään Vaasassa 2 000 omakotitaloa.

Sulkavuoren keskuspuhdistamo käsittelee omien esittelysivujensa mukaan jätevettä 100 000 m³/vrk, joka tarkoittaa vuodessa 36,5 miljoonaa kuutiometriä. Vaasan esimerkin mukaan Sulkavuoren keskuspuhdistamon hukkalämmöllä voitaisiin lämmitellä 10 000 -12 000 omakotitaloa Tampereella.

Jätevesilaitoksen purkuputken hukkalämmön hyödyntäminen tukisi kaupungin hiilineutraalisuustavoitteita erittäin hyvin ja olisi hyvä esimerkki kiertotaloudesta. Lisäksi Pyhäjärven ekologisuuden kannalta olisi myös erittäin hyvä, jos järveen laskettu puhdistettu jätevesi olisi mahdollisimman kylmää.

Tampereella 26.1.2025

Matti Höyssä